

מנוי וגמור עם מיסלגת העבודה לחזור על מחלליהם הפחדניים של הסוציאליזם הקומוניסטי הגרמני

ספרים רבים נכתבו על יחסו של ממשלות סוציאליזם קומוניסטי באירופה לתנועות פאשיסטיות. לא הנאצים בגרמניה ולא הפאשיסטים באיטליה היו מגיעים לשלטון, אלמלא עמדו מולם סוציאליזם קומוניסטי עלוביפנים, חלושים וחסריהחלטה, ששיחקו מישחקים של פירנפוש מול האיום הרצחני שהתגבש מתחת לאפס. הם כיפרו על כך במחנות הריכוז שבהם נרצחו, ונוו והושפלו.

צבא בכיס. נראה כי הסוציאליזם הקומוניסטי הישראלי החליטו שאל להם לחרוג מן המסורת המבישה הזאת. לפני שבועיים הוזמן יצחק רבין את התנועה הניאו-פאשיסטית הישראלית, התחיה, לערוך את ועידתה בקריית ארבע. שם הכריזו מנהיגיה על מצעם: לגרש צרימיליון ערבים מן הארץ. באותו יום הניח הצבא, הכפוף לשר הביטחון, לכנופיות של אנשי גוש אמונים וכהנא להשתלט על חברון ועל הכבישים המובילים אליה, לחסום חני רייכנסט ולהתנכל לאנשי ציבור. הצבא שיתף פעולה עליידי העברת מפגנים חוקיים של תנועת השלום

כך זה נראה בעולם: ישראל עושה את העבודה השחורה של אמריקה, וברעם עשה את העבודה השחורה של ישראל

יכולו האמריקאים לגלות תוך דקות שהוא בא מישראל. תסריט אחר הוא שהעסק הוצע לברעם ולחבריו עליידי מי שהתיימרו להיות סוכנים איראניים, וכי ברעם נכנס למשאומתן מתוך תיקווה לשכנע לאחר-מכן את ממשלת ישראל להצטרף לעיסקה — כך שממשלת ישראל לא היתה מעורבת בה בשלב זה. לא פחות מעניין חלקה של ארצות-הברית בפרשה זו. ברור שברעם נכנס למלכודת שהוטמה לו עליידי סוכנים אמריקאיים, אך הדבר אינו מבטיח שהוא לא קשור בגופים אמריקאים אחרים. בארצות-הברית יכול בהחלט לקרות שגוף אחד — במיקרה זה מחלקת החקירות של המכס — יפעל נגד עיסקה שמקורה בגוף ממלכתי אחר, למשל הפנטגון או סוכנות הביון המרכזית (סי-איי-אי).

אור אדום
יש ית המלכודת וההרחק מקרבלת על מוסדות חקירה אמריקאיים. המיקרה המפורסם ביותר הוא של

תנת-אלוף ותנת-מדל

של העריץ האכזרי ביותר ביבשת האמריקאית. כמו קצינים רבים אחרים ששוחררו מצה"ל, היה ברעם לסוחר-כנשק. לשם כך הקים חברה הרשומה בליכטנשטיין, בשם דראנו. הוא קיבל היתר רישמי ממדינת-ישראל לעסוק במיסחר מלוכ-לך זה. האמתלה של הקצינים — וגם של ממשלת-ישראל המוסרת להם היתר תרים אלה — היא כי אין תעסוקה אחרת לקצינים בכירים, שמומחיותם היא מילחמה ונשק. אמתלה זו יכולה לשמש גם להשאלת קצינים בכירים למאפיה האמריקאית, או להשאלת אנשי-מודיעין לרשת עולמית של מיס-חר בהראון.

הצרה היא שכאשר סוחרים ננשק — מיסחר שתמיד יש לו היבטים בינלאומיים — מתעורר כמעט אוטו-מטית החשד כי סוחר הנשק ומאמני הצבאות הזרים, הממלפתיים והפרטיים, פועלים בשם המדינה אשר בצבאה הם שירתו. בעיה זו התגלתה השבוע בכל חומרתה.

תסריטים שונים

עצם מהותה של הפרשה לוטה ערפל. בעיתוני העולם הושמעו חשודים רבים, והקורא יכול היה לבחור לעצמו את התסריט הנראה לו. התסריט הפשוט ביותר, שהתקבל עליידי רוב העיתונים בעולם, הוא שאין אברהם ברעם אלא שליח של מדינת-ישראל.

לפי תסריט זה עוסקת מדינת-ישראל כל הזמן במכירת נשק לאיראן של האיית-אללה רוח-אללה חומייני. לפי גירסה אחרת היא עושה זאת בשיתוף ארצות-הברית, המעוניינת בהמשך המילחמה, כדי ששתי המדינות הקיצוניות — עיראק ואיראן — אינטרסים של המערב, אך מכיוון שארצות-הברית איננה יכולה להסתכן בנידוול עסקים מלוכלכים כאלה בעצמה, וגם אין זה יפה למכור נשק לשני הצדדים היוזבים במילחמה, מס' רה ארצות-הברית את הג'וב המלוכלך לישראל, כמו ג'ובים אחרים אשר הקונגרס האמריקאי אינו מרשה לממשלת ארצות-הברית לעסוק בהם בגלוי ובמישור.

ישראל, מצידה, מעוניינת במילחמה זו מפני שהיא מתישה את עיראק ומובעת ממנה להצטרף לפעולה צבאית נגד ישראל. לפי תסריט זה, עשה ברעם את העבודה השחורה בשביל מדינת-ישראל, העושה את העבודה השחורה בשביל ארצות-הברית. ברור כי ישראל אינה מסוגלת למכור נשק מסוג זה ובכמויות כאלה למדינה כלשהי, בלי הסכמה אילמת של ארצות-הברית. כלי נשק גדולים, ובמיוחד מטוסים, ממוספרים ומקוט' לגים, ואייאפשר להסתיר את מקורם. אילו נמכר לאיראן מטוס אמריקאי מן המצאי הישראלי, והופל מעל לעיראק,

והיא לא היתה של איש אחד. זו הידרדרות של שיכבה שלמה — אחת השכבות המרכזיות של העילית הישראליה, ואולי של המדינה כולה. זה התחיל בדברים קטנים. באחד הימים, כאשר ערכה המיטרה חיפוש אצל טיפוס מפוקפק בטבריה, נמצא אצל האיש נשק. כשחקרה המיטרה את מקור הנשק, הוריע ברעם שהוא ידיו של האיש, ושהוא נתן לו את הנשק.

פרשה זו החניקה באיבה קריירה

אברהם ברעם מסמל את תולדות המדינה מאז מילחמת ששת הימים. במילחמה זו היה ברעם גיבור-היום, החייל בהא היריעה — כשם שהיה אביגדור ("יאנוש") בן-גל במילחמת יום-הכיפורים. הקרב שניהל גודוהצנטוריונים של ברעם במרכז סיני היה לאפוס של המילחמה. כאשר ביקש העולם הזה להביא בראשיהשנה תשי"ז (1967) סיפור אחר של המילחמה, שיסמל את

עיניים סיניים

רוח המילחמה כולה, וקצין אחד אשר יסמל את כל החיילים המצטיינים של המילחמה, הוא בחר בקרב זה ובקצין זה (ראה מיסגרת). אברהם ברעם הצטייר אז כמי שמסמל את כל התכונות החיוביות של החייל הישראלי ושל הצבר ככלל — תכונות שעמדו אז במרכז ההערצה הלאומית. הוא היה יליד-הארץ. יפה תואר, איריאליסט, אמיץ, פטריוט, החלטי, בעל תושיה, ובעיקר — תמים וטהור. השבוע עמד אברהם ברעם במרכז של שערוריה בינלאומית אדירת-מימרים. בעיני העולם הוא הצטייר כאבטייפוס של הישראלי המכוער — סוחר-נשק הציני, המתעשר על חשבון הרג, סבל, דם ורמעות.

מיסחר במות

הידרדרות של גיבור מילחמת ששת-הימים לא היתה פיתאומית, גיבור הטנקים של מילחמת ששת-הימים הפך למשרתו

בריעם ובתו שילי אין תעסוקה אחרת

פרשת "עבסקאם", כאשר סוכני הבור לשתי הפראלית התחפשו כסוכנים ערביים והציעו שוחר לחברי הקונגרס האמריקאי. נבחרהעם שנתפסו כקל-קלתם הורשעו כדון וגשלחו לכלא. נראה כי גם במיקרה זה נפל ברעם בפח של סוכנים-מריחים, אלא שהפעם היתה זאת הצעה ענקית, שהיתה צריכה להדליק אור אדום אצל אדם מתוחכם יותר ותמים פחות. נראה כי הרווח העצום הצפוי — בגובה של מאות מיליוני דולארים — היכה בסנוורים את המעורבים בפרשה. ספק אם כבר נעברה עבירה, שתצי דיק הסגרה לארצות-הברית והעמדה לדין שם. העיסקה עצמה לא יצאה לפועל. נראה כי אנשיהמכס האמריקאיים פוצצו את העניין לפני שהי מלכודת נסגרה לגמרי — אם מתוך רדיפת-פירסומה, אם מפני שהיה ברור להם שהיא לא תוכל להתבצע ממילא. אולם יתכן כי כבר נעברה עבירה של קשירת-קשר לביצוע עבירה. הדבר, ראי יידון בבתי-המשפט של ברמודה, שהיא מושבה בריטית. הרבה סימנישאלה מרחפים מעל לפרשה. כפי שהיא ידועה ברגע זה, למשל: מדוע פוצצו האמריקאים את הפרשה כשברעם שהה עריין כברמודה, תחת להמתין עד שיגיע לארצות-הברית. כפי שהתכוון? יהיו התוצאות המישפטיות כאשר יהיו, פרשת ברעם כבר גרמה נזק עצום למדינת-ישראל, המצטיירת כמי שמיר טב קציניה עוסקים במיסחר-המוות, ואולי בשם המדינה עצמה. גם אם המדינה אינה מעורבת בכי מישרין או בעקיפין, אין היא יכולה להתנער מן האחריות למה שקרה לאברהם ברעם — הגיבור של 1967, המסמל את השחיתות של 1986.